

11 Οκτωβρίου 2020

Τι έπαθε ο προσκυνητής που έδειξε δυσπιστία σε κάποια παράδοση στο σπήλαιο του οσίου Δαβίδ!

Ορθοδοξία / Θαυμαστές Διηγήσεις

Ο όσιος Ιάκωβος Τσαλίκης, (1920-1991), με την εικόνα του οσίου Δαβίδ του Γέροντα.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

[...] Κάποιος από το χωριό μας είχε έναν γιο αξιωματικό και το καλοκαίρι που είχαμε πάει στον Όσιο Δαβίδ, του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού [ανήμερα της γιορτής

του αγίου 24 Αυγούστου], εμείς είχαμε μείνει, μία παρέα, εκεί στο Μοναστήρι και αυτός με το γιο του, μία άλλη παρέα, είχαν πάει με τα πόδια στο ασκητήριο του Οσίου Δαυίδ.

Αυτός ο συγχωριανός μας ήταν μεγάλος στην ηλικία.

Του εξήγησαν, όταν πήγανε στο ασκητήριο, ότι εδώ έμενε ο Γέροντας Ιάκωβος [όσιος Ιάκωβος Τσαλίκης] τα βράδια, διάβαζε την Παράκληση, κρεμούσε το ρασάκι του εκεί σε ένα καρφί, υπήρχε ένα καρφάκι από τα καρφιά τα παλαιά μες στις πέτρες της σπηλιάς.

Και όπως έλεγε και ο Γέροντας Ιάκωβος κρεμούσε εδώ το ράσο τον ο Γέροντας Δαυίδ και έκανε τις μετάνοιές του και έκανε τις διάφορες αγρυπνίες του.

Τότε αυτό ο κυρ-Νίκος ο συγχωριανός μας είπε:

- Άντε καημένε που αυτό το έβαλε ο Όσιος Δαυίδ εδώ, και είναι τόσα χρόνια εδώ και δεν το έχει πειράξει κανένας; Το έβαλαν οι καλόγεροι για να λένε ότι αυτό το είχε βάλει ο Όσιος Δαυίδ.

Έπιασε το καρφί να το κουνήσει να το βγάλει.

Και την ώρα εκείνη το χέρι του έμεινε επάνω στο καρφί. Με δυσκολία μεγάλη του τράβηξαν το χέρι, το οποίο δεν μπορούσε να το κινήσει καθόλου.

Ήρθαν στο Μοναστήρι, τον είδανε σε αυτήν την κατάσταση, έτρεξαν στον Γέροντα Ιάκωβο, του είπαν αυτό και αυτό.

Έπεσε τότε στα πόδια του Γέροντα ο Νίκος και τον παρεκάλεσε.

Λέει:

- Είχα μεγάλη δυσπιστία δεν πίστευα ότι το καρφί αυτό δεν ήταν από τον Όσιο Δαυίδ και έπιασα να το βγάλω.

- Γιατί παιδί μου, του είπε ο Γέροντας, είχες αυτή τη δυσπιστία; Τόσα χρόνια που έρχεσαι στο Μοναστήρι δεν έχεις καταλάβει ακόμα πώς πρέπει να συμπεριφερόμαστε και δεν παίζουμε με τα θεία και όλα αυτά.

Τον παρακάλεσε τον Γέροντα να διαβάσει μία ευχή και πραγματικά ο Γέροντας προσευχήθηκε, παρεκάλεσε τον Όσιο Δαυίδ και αφού του σταύρωσε με το χεράκι του Αγίου Δαυίδ, αμέσως το χέρι του άρχισε να επανέρχεται, να κινείται και να έρχεται στην θέση του.

Και από τότε μέχρι την ημέρα που έφυγε από τον κόσμο αυτό, πάντα τιμούσε τον Άγιο, πάντα έλεγε για τα θαύματα του Αγίου και πάντα έλεγε για τον Γέροντα τον Ιάκωβο ότι είναι ένας άγιος άνθρωπος πραγματικά.

Μαρτυρία του Πρωτοπρεσβυτέρου, π. Ιωάννου Μάρκου, εφημερίου Ιερού Ναού Αγίου Ιωάννου Θεολόγου, Μαντουδίου Ευβοίας, όπως δημοσιεύεται στο βιβλίο, ο "Όσιος Ιάκωβος (Τσαλίκης), Ηγούμενος της Ιεράς Μονής οσίου Δαυίδ Γέροντος, Ένας σύγχρονος άγιος", έκδοση των Πατέρων της Ιεράς Μονής οσίου Δαυίδ Γέροντος, Λίμνη Ευβοίας, 2018.

<https://bit.ly/3dkVSWz>